

ת"פ 45708/01/17 - מדינת ישראל נגד משה תשובה

בית משפט השלום בראשון לציון

08 פברואר 2018

ת"פ 45708-01-17 מדינת ישראל נ' תשובה ת"פ 8518-10-17

מ"ת 45722-01-17

בפני כב' השופטת הבכירה, שירלי דקל נה	המאשימה
מדינת ישראל	נגד
משה תשובה	הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד רונן גינגולד

הנאשם וב"כ: עו"ד לירן פרידלנד

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בעבירות המיוחסות לו בשני כתבי אישום - ת"פ 45708-01-17 (להלן: "התיק העיקרי") ו-ת"פ 8518-10-17 (להלן: "התיק המצורף").

כתב האישום בתיק העיקרי

2. על פי החלק הכללי של עובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ואף עובר לכך, עסק הנאשם בעצמו ובצוותא עם אחרים שזהותם ידועה למאשימה, באספקה ותיווך של סמים מסוכנים מסוגים שונים, לרבות מריחואנה וחשיש, לקונים קטינים ובגירים, סוחרים ומפיצים שונים ובכמויות שונות במרכז הארץ.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 10.1.17 סמוך לחצות, התקשרה נוי עבדי גולד (להלן: "נוי") לנאשם וביקשה

עמוד 1

"להתארגן". הנאשם שאל את נוי למה היא זקוקה, והיא השיבה עשרה גרם סם מסוג קנביס. הנאשם אישר והשניים קבעו להיפגש. בהמשך, בשעה 03:00 לערך, נפגשו הנאשם ונוי אז מסר הנאשם לידיה ארבעה גרם סם מסוג קנביס. כשנוי שאלה את הנאשם מדוע רק ארבעה גרם השיב לה הנאשם "זה מה שיש, כן לא לא". נוי לקחה את הסם ובתמורה מסרה לנאשם סך של 400 ₪.

לפיכך, הורשע הנאשם בעבירה של אספקת סם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**").

על פי עובדות האישום השני, עובר ליום 10.1.17, במספר הזדמנויות, כשלוש פעמים בשבוע, סיפק הנאשם לנוי סם מסוג קנביס. בנסיבות המתוארות התקשרה נוי אל הנאשם וביקשה לקנות את הסם, והנאשם הגיע לביתה ומסר לידיה את הסם בתמורה לסך של 100 ש"ח.

לפיכך, הורשע הנאשם בעבירה של אספקת סם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים.

על פי האישום השלישי עובר ליום 10.1.17, במספר הזדמנויות, כשלוש פעמים בשבוע, סיפק הנאשם לנוי כחמישה גרם סם מסוג חשיש. בנסיבות המתוארות התקשרה נוי לנאשם וביקשה לקנות את הסם והנאשם הגיע לביתה ומסר לידיה את הסם בתמורה לסך של 200 ₪.

לפיכך, הורשע הנאשם בעבירה של אספקת סם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים.

על פי האישום הרביעי, ביום 24.12.16 התקשר הנאשם ל-ת.ק (קטין, יליד שנת 1999) וביקש לקנות סם מסוג קנביס. ת.ק ביקש לדעת האם יש לנאשם כסף מזומן, הנאשם אישר והשניים קבעו להיפגש.

בהמשך, נפגשו הנאשם, ת.ק ואחר שזהותו אינו ידועה למאשימה, ו-ת.ק מסר כגרם סם לידי האחר וזה מסר לו בתמורה סך של 100 ₪ עבורו.

לפיכך, הורשע הנאשם בעבירה של תיווך בסם מסוכן, לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים.

על פי האישום החמישי, ביום 25.12.16 בשעת לילה, התקשרו הנאשם ואחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, ל-ת.ק וביקשו לקנות ממנו סם מסוג קנביס. ת.ק אישר כי יש ברשותו את הסם, וביקש מהנאשם להגיע לביתו. הנאשם ביקש לדעת האם ניתן לקנות 1.3 או 1.4 גרם סם, אך ת.ק מסר שלא ניתן, והנאשם ביקש "יפים" ו-"במחיר טוב" ואף דרש מ-ת.ק ש"יכבד". הנאשם והאחר אישרו את המחיר וקבעו להיפגש סמוך מתחת לביתו של ת.ק. לאחר זמן קצר, נפגשו הנאשם, ת.ק והאחר, ו-ת.ק מסר לידי הנאשם את הסם בתמורה שאינה ידועה במדויק למאשימה.

לפיכך, הורשע הנאשם בעבירה של תיווך בסם מסוכן, לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים.

כתב האישום בתיק המצורף

3. על פי עובדות כתב האישום בתיק המצורף, בתאריכים 29.7.17, 10.9.17 ו-2.10.17, שהה הנאשם מחוץ לביתו במקומות שונים בעיר ראשון לציון וללא מפקחיו, בניגוד לתנאים המגבילים שהושתו עליו על ידי בית המשפט, לפיהם היה עליו לשהות בתנאי "מעצר אדם" בפיקוח הוריו.

לפיכך, הורשע הנאשם בשלוש עבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

התנהלות ההליכים המשפטיים ותסקירי שירות המבחן

4. בדיון שהתקיים ביום 25.4.17 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר דיוני במסגרתו תוקן כתב האישום בתיק העיקרי כמפורט לעיל, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, ונשלח לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. באותו מועד, הצהירה המאשימה כי ככל שיתקבל תסקיר חיובי לפיו הנאשם נרתם לטיפול ותבנה עבורו תכנית טיפול, המאשימה תגביל את עתירתה לעונש למאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

על פי התסקיר מיום 3.9.17, הנאשם כבן 19, רווק ומתגורר בבית הוריו. הנאשם סיים עשר שנות לימוד, אובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז ונעזר בעבר בריטלין. הנאשם התקשה מבחינה לימודית והתנהגותית במסגרות החינוך, שולב במסגרת קטנה וגילה קשיי הסתגלות. בשנה האחרונה ללימודיו שהה הנאשם כשלושה חודשים בפנימייה טיפולית, על פי צו שניתן על ידי בית המשפט לנוער. הנאשם מסר כי קודם למעצרו עבד באופן לא רציף בעבודות מזדמנות.

הנאשם הינו בן זקונים למשפחה המונה זוג הורים וארבעה אחים, ובני משפחתו נעדרו מעורבות עם החוק. אביו של הנאשם עבר לאחרונה אירוע מוחי ואמו של הנאשם עובדת בתחום הניקיון. המשפחה מוכרת ללשכת הרווחה על רקע מצוקה כלכלית וקשיים בתפקוד.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם עבר מספר פגיעות שלא עובדו כהלכה, אשר לא יפורטו במסגרת גזר הדין מטעמי פרטיות. עוד מסר שירות המבחן כי הוריו של הנאשם התקשו להציב לו גבולות והוא הרבה לשוטט, חבר לקבוצות שוליים וצרף סמים מסוג קנביס וניס גאי. הנאשם מסר כי מאז מעצרו האחרון הוא עושה מאמצים להפסיק את העיסוק בסמים, והשתלב בטיפול ביחידה להתמכרויות.

שירות המבחן דיווח כי במסגרת הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות בו החל הנאשם במהלך חודש מאי 2017, ניכר כי הוא מתקשה לבסס קשר של אמון, אולם הביע מוטיבציה להליך טיפולי, הגיע בקביעות למפגשים ובדיקות השתן שמסר הצביעו על ניקיון מסמים. נוכח קשייו המרובים של הנאשם נבנתה עבורו תכנית טיפול מקיפה המותאמת לצרכיו בה היה אמור להשתלב בתחילת חודש ספטמבר 2017. לפיכך, ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם למשך ארבעה חודשים, והדיון נדחה כמבוקש.

ביום 28.9.17 הגיש שירות המבחן בקשה להקדמת הדיון, בה צוין כי הנאשם לא הגיע לראיון הקבלה שנקבע עבורו

במרכז היום, ואף הפסיק להגיע ליחידה לטיפול בהתמכרויות. נוכח המפורט בבקשה, הוקדם מועד הדיון. במהלך הדיון ביום 28.11.17 ביקשה ב"כ הנאשם, בהסכמת המאשימה, להורות על דחייה על מנת לתת לנאשם הזדמנות נוספת לשתף פעולה עם גורמי הטיפול. בית המשפט נענה לבקשה, דחה את הדיון ואיפשר לנאשם לפנות שוב לשירות המבחן לקבל תסקיר משלים, תוך שהבהיר לו את חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

מהתסקיר המשלים מיום 28.12.17 עלה כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם לא חידש את הקשר עם גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות. שירות המבחן פגש את הנאשם ואמו, ובשיחה שנערכה תיאר הנאשם משבר נפשי מתמשך, בו הוא נתון בחודשים האחרונים בעקבות מעצר הבית בו הוא מצוי.

הנאשם אישר כי לא חידש את הקשר עם היחידה לטיפול בהתמכרויות והדגיש את רצונו לסיים את ההליך המשפטי בהקדם ולהמשיך בחייו. שירות המבחן מנה את גורמי הסיכון במצבו של הנאשם, ומסר כי אינו יכול לבוא בהמלצה טיפולית, נוכח חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם היחידה לטיפול בהתמכרויות. לצד זאת, ציין שירות המבחן כי להערכתו, ענישה בדרך של מאסר בפועל תעמיק את המשבר הנפשי בו נתון הנאשם.

בדיון שהתקיים בתאריך 4.1.18 הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום בתיק המצורף כמפורט לעיל, והצדדים טענו לעונש. במהלך הדיון, ולבקשת ב"כ הנאשם, מבלי שהדבר ישמש כל אינדיקציה לעמדת בית המשפט בנוגע לאופן סיום ההליכים המשפטיים בתיק, נשלח הנאשם לראיון התאמה בפני הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

בהמשך, התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס לפיה הנאשם נמצא מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה טענה כי מעובדות כתב האישום עולה שהנאשם סיפק סמים מסוג חשיש וקנביס, לאורך זמן, בתדירות גבוהה של מספר פעמים בשבוע, בכמויות ובסכומי כסף שונים, ובנוסף, הנאשם תיווך וסייע לאחרים לקנות סמים. זאת ועוד, הנאשם אף הפר שלוש פעמים את התנאים המגבילים בהם היה נתון, תוך התעלמות מהחלטות שיפוטיות שניתנו בעניינו. ב"כ המאשימה טענה כי מעובדות כתב האישום בתיק העיקרי עולה כי הנאשם היה מצוי בעולם הסמים, סיפק בעצמו סמים במגוון של הזדמנויות ובתדירות גבוהה, עסק בכך באופן קבוע, ידע למי יש לפנות על מנת להשיג סמים עבור אחרים, היווה כתובת עבור אחרים לרכישת סמים ואף הגיע לביתם של הקונים על מנת לספק להם את הסמים. ב"כ המאשימה טענה כי לנאשם הייתה גישה לכמויות גדולות של סמים וכי בגין ביצוע העבירות הוא הרוויח סכומי כסף לא מבוטלים, גרר ודרדר אחרים לעולם הסמים.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, והפנתה לפסיקה. ב"כ המאשימה ציינה כי לחובת הנאשם גמר דין שהושת עליו על ידי בית המשפט לנוער וכן הרשעה אחת. כן הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן, וטענה כי הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות הטיפוליות שניתנו לו ואינו מבין את חומרת

מעשיו.

ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר ברף העליון של מתחם העונש לו טענה, וכן ענישה נלווית של מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון ופסילת רישיון על תנאי.

6. ב"כ הנאשם טענה כי במועד ביצוע העבירות היה הנאשם על סף הקטינות, וכיום הינו בן 20 שנים בלבד. ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר וכי היה נתון בתנאים מגבילים משמעותיים לאורך כל ההליך המשפטי, וטענה כי יש להתחשב בכך ששיקולים לקולת עונשו.

עוד הוסיפה ב"כ הנאשם וטענה כי כאשר בית המשפט המיר את מעצר הבית בו היה נתון הנאשם ל"מעצר אדם", הוריו של הנאשם, שהם מפקחיו, לא היו פנויים כדי לצאת איתו מהבית, ובשל כך, הוא נותר הלכה למעשה במעצר בית והדבר הקשה עליו מאד, במיוחד מאחר שהוא סובל מהפרעות קשב וריכוז. ב"כ הנאשם טענה כי אביו של הנאשם, היווה עבורו דמות דומיננטית, והאירוע המוחי אותו עבר האב לפני כשנה, השפיע קשות על תפקודו של הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי משפחתו של הנאשם סובלת ממצוקה כלכלית וקשיים בתפקוד ההורי ומוכרת למחלקת הרווחה. כן טענה כי הנאשם הוגדר כנער בסיכון והיה קורבן לפגיעות משמעותיות שלא זכו למענה טיפולי והשפיעו על התפתחותו הרגשית של הנאשם ועל יכולתו לתת אמון באופן קשה.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם החל בהליך טיפולי מוצלח, במסגרתו אף מסר בדיקות שתן נקיות, אולם נוכח התמשכות ההליכים בתיק והעובדה ששהה בתנאים מגבילים למשך תקופה ארוכה, הוא התקשה להתמיד בהליך הטיפול.

ב"כ הנאשם הפנתה למסקנות דו"ח ועדת דורנר וטענה כי לפיהן יש לבכר את שיקולי השיקום, במיוחד כאשר עסקינן בנאשמים אשר לא ריצו בעבר עונשי מאסר בפועל. לדבריה, הטלת עונש הכולל מאסר בפועל תהיה הרסנית עבור הנאשם, נוכח הקשיים מהם הוא סובל ובשים לב לפגיעות הקשות בעברו.

בהקשר זה, הפנתה ב"כ המאשימה לתסקיר האחרון שהוגש בעניינו של הנאשם, בו העריך שירות המבחן כי הטלת עונש של מאסר בפועל תעמיק את המשבר הנפשי בו נתון הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם ביצע את העבירות מתוך צורך להשתייכות חברתית ולא לשם הפקת רווח כספי, והדגישה כי בכל המקרים בהם הנאשם סיפק את הסמים, היה מדובר בלקוחה אחת בלבד, שהייתה ידידתו של הנאשם. עוד ציינה ב"כ הנאשם כי כלל עבירות הסמים המיוחסות לנאשם הינן בסמים מסוג קנביס, בכמויות קטנות ובתקופת זמן קצרה. ב"כ הנאשם ביקשה לראות בכלל האישומים בהם הורשע הנאשם במסגרת התיק העיקרי כאירוע אחד, ולקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד. כן טענה, כי בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, אין פגיעה משמעותית בערכים החברתיים המוגנים.

לטענת ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם ביקשה כי בעת קביעת העונש יתחשב בית המשפט בשיקולי השיקום השונים ובתקופה המשמעותית בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים, ולא ישית על הנאשם עונש הכולל מאסר.

הנאשם ניצל את ההזדמנות לומר את דברו ומסר כי הוא הפנים את חומרת מעשיו וכי לא ישוב עליהם בשנית. לדבריו, התקשה לשתף פעולה עם גורמי הטיפול השונים בשל גילו הצעיר, קשייו השונים והזמן הרב בו שהה בתנאים מגבילים.

דין ומסקנות

7. תיקון 113 לחוק העונשין, שמטרתו קביעת העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, התווה את עיקרון ההלימה, כעיקרון המנחה את בית המשפט בבואו לגזור את דינו של נאשם, ולפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

מאחר שכתב האישום בתיק העיקרי כולל מספר אישומים נפרדים, בראשית גזר הדין על בית המשפט לקבוע האם מדובר ב"אירוע" אחד המחייב קביעת מתחם עונש אחד או שמא מדובר במספר אירועים המחייבים קביעת מתחמים ענישה נפרדים.

בהתאם להלכה שנקבעה על ידי בית המשפט העליון ב-ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות, על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו ולבחון אם יש בהן להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדתיות אלה מהוות "מבחני עזר" לקביעת עוצמת הקשר. בבחינת הנסיבות העובדתיות, על בית המשפט לבחון האם השקפה על כלל העבירות כעל מספר אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו או שלא ישקף את סיפור המעשה כראוי.

כתב האישום בתיק העיקרי כולל חמישה אישומים. בשלושת האישומים הראשונים עסקין בעבירות של אספקת סם מסוג קנביס או חשיש בכמויות קטנות יחסית, במסגרת תקופה קצרה ומתוחמת, בנסיבות דומות ולאור קונו. באישומים מספר 4 ו-5 מדובר בעבירות של תיווך בסם מסוג קנבוס בכמויות קטנות, בנסיבות דומות, שבוצעו עם אותו אדם. משכך, אקבע מתחם ענישה אחד לשלושת האישומים הראשונים בכתב האישום וכן מתחם ענישה אחד לאישומים 4 ו-5, ואשית על הנאשם עונש כולל, לאור הזיקה הממשית בין האירועים.

כתב האישום בתיק שצורף כולל שלושה אישומים, שבשלושתם עסקין בהפרות של החלטת בית המשפט שקבע את תנאי השחרור של הנאשם, בשלושה מועדים שונים, ומשכך, אקבע מתחם ענישה אחד לשלושת האישומים.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

אשר לעבירות הסמים נשוא התיק העיקרי יצוין כי הערכים החברתיים עליהם נועדה פקודת הסמים המסוכנים להגן בהוראותיה השונות הם בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים. בית המשפט העליון הדגיש פעמים רבות בפסיקותיו את חומרת עבירות הסמים ואת הנזקים שנגרמים

לחברה כתוצאה מהן, וכינה את הצורך להילחם בנגע הסמים "מלחמת חורמה" -

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה... למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצדם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי" (ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (4.7.12)).

בחנית מידת הפגיעה בערכים המוגנים נשוא התיק העיקרי בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי ומוחשי, אם כי לא ברף העליון, בשים לב לכך שהנאשם עסק בסמים המוגדרים בפסיקה כ"סמים קלים" ובהתחשב בכמויות הקטנות אותן סיפק או תיווך.

אשר לעבירות נשוא התיק המצורף, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות של הפרת הוראה חוקית הוא כיבוד החלטות שיפוטיות ושלטון החוק. כמו כן, הפרת הוראה חוקית מקשה על המשטרה ובתי המשפט ליתן אמון בחשודים ובנאשמים, כאשר הוא מעוניין להקל עליהם ולא להחזיקם במעצר ממש.

לא אחת הביעו בתי המשפט את השקפתם באשר לחומרת מעשיו של מי שמפר הוראה חוקית, תוך הדגשה כי בכך הנאשם מעיד על עצמו שאינו מכבד את שלטון החוק ומורא הדין אינו חל עליו.

בחנית מידת הפגיעה בערכים המוגנים נשוא התיק המצורף מעלה כי הנאשם פגע בערכים מוגנים באופן מוחשי, שעה שהפר את תנאי המעצר בשלוש הזדמנויות שונות, אך לא ברף הגבוה, שכן הוא לא ביצע עבירות נלוות.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע עבירות הסמים והרלוונטיות לעניינו, יש להתחשב בחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות נשוא התיק העיקרי, בעובדה כי פעל יחד עם אחרים, בסוג הסמים ובכמותם, ובמעורבות הנאשם בעולם הסמים כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי.

עוד יש להתחשב בנזק שהיה עלול להיגרם כתוצאה מביצוע עבירות הסמים - הפסיקה הדגישה את הנזק הנגרם ליחיד ולחברה כתוצאה מעבירות הסמים, נפיצותן, התפשטותן ופגיעתן הרעה, באופן שפעמים רבות אין דרך חזרה מההתמכרות, דבר הגורר אף ביצוע עבירות נלוות לשם מימון הסם. זאת, נוסף לנזק הבריאותי הנגרם כתוצאה מהשימוש בסמים.

לא נפגמה יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה או להימנע מעשיית המעשים.

אשר לעבירות נשוא התיק העיקרי, ובשים לב לערכים המוגנים האמורים, לנסיבות ביצוע העבירות ולפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם את העבירות נשוא אישומים 1-3, נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ל-14 חודשי מאסר בפועל, וכי מתחם הענישה ההולם את העבירות נשוא אישומים 4 ו-5, נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ל-10 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות של הפרת הוראה חוקית נשוא התיק המצורף, יצוין כי עבירות אלו בוצעו כחצי שנה עד תשעה חודשים לאחר פתיחת ההליכים המשפטיים נגד הנאשם בתיק העיקרי, כך שהנאשם שהה עד אז במשך תקופה לא מבוטלת בתנאים מגבילים, אף כי הוקלו במהלך זמן זה באופן שניתן לו לשהות ב"מעצר אדם" ולא במעצר בית.

מבחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הפרת הוראה חוקית עולה כי הוטלה על הנאשמים קשת רחבה של עונשים הנעה בין מאסר על תנאי והתחייבות ועד למאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות (ראו לדוגמא: ת"פ (שלום-פ"ת) 44214-06-13 **מדינת ישראל נ' ברגי** (30.9.13) וההפניות שם).

נוכח האמור, ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם את העבירות נשוא כתב האישום המצורף נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, אשר נדרשות לצורך קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, אציין כי הנאשם יליד 1998, ביצע את כלל העבירות נשוא התיק העיקרי עת היה בן 19-20 שנים, קרי, עת היה על סף הקטניות.

הנאשם עמד לדין פעמיים בבית משפט השלום לנוער - בפעם הראשונה בגין עבירות של גניבה, תקיפה הגורמת חבלה והחזקת מכשירי פריצה, וביום 23.3.15 בית המשפט לנוער לא הרשיעו והטיל עליו לחתום על התחייבות ולשלם קנס ופיצוי. בפעם השנייה עמד הנאשם לדין בגין עבירות של החזקת סכין שלא למטרה כשרה וחבלה חמורה, וביום 16.11.16 ניתן גזר דין בעניינו, במסגרתו הוטל על הנאשם מאסר על תנאי, חתימה על התחייבות ופיצוי.

מהרישום הפלילי של הנאשם עולה כי לא נדון בעבר בגין עבירות סמים או הפרת הוראה חוקית, וכן כי לא הוטל עליו בעבר עונש של מאסר בפועל או מאסר בדרך של עבודות שירות.

מתסקירי שירות המבחן וממכתב העו"ס מהיחידה לנפגעי סמים שהוגש על ידי ההגנה, עולה תמונה מורכבת של נאשם צעיר, הסובל מקשיים רגשיים רבים, בעל רקע המשפחתי קשה ומורכב, אשר החל לצרוך סמים בגיל צעיר. על אף האמור, ולמרות קשייו הרבים של הנאשם, הוא לקח אחריות על מעשיו בפני בית המשפט, ובחודש מאי 2017 החל בטיפול של היחידה לנפגעי בסמים בעיריית ראשון לציון. הנאשם מסר בדיקות שתן נקיות משרידי סם, הגיע לשיחות פרטניות ולפגישות הקבוצתיות שהתקיימו ביחידה באופן קבוע, ושיתף פעולה עם תכנית הטיפול במשך כארבעה חודשים.

אכן, בסופו של יום, הנאשם לא סיים את ההליך הטיפולי בו החל בשל קשייו הרגשיים והנפשיים ורצונו לסיים את

ההליכים המשפטיים, כמפורט בהרחבה במסגרת תסקירו האחרון של שירות המבחן וכפי שעלה אף מדבריו של הנאשם במהלך הטיעונים לעונש. עם זאת, אין חולק כי הצעידה בדרך השיקום אינה קלה והיא מלווה בעלויות ומורדות, במיוחד כאשר הנאשם נדרש לבצע שינוי מהותי באורחות חייו עד כה.

מעבר לכך, ממכתב היחידה לנפגעי סמים עולה כי הנאשם מתגורר עם משפחתו בצפיפות רבה מאד, ישן בסלון והיה תלוי באביו שפיקח עליו ושעבר אירוע מוחי, לצורך יציאה מהבית ולצורך הגעתו לטיפול, והביע מצוקה רבה ובדידות קשה, שגרמו לו גם לרצות לסיים בהקדם את ההליך המשפטי.

לגישתי, יש לסייע לנאשם ולתת משקל הולם לניסיונו של הנאשם לצעוד בדרך הישר ולנכונות אותה ביטא תקופה מסוימת, על אף הקשיים הרבים מהם הוא סובל מילדות, והעובדה כי הוא נעדר גורמי תמיכה משמעותיים, שהיו יכולים לסייע לו לצלוח את המהמורות בהן נתקל במהלך הדרך.

זאת ועוד, אין להתעלם מהתקופה בת כחמישה חודשים בה היה נתון הנאשם בתנאי מעצר בית ולאחר מכן בתנאים של "מעצר אדם", כשבפועל, בשל נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם, היוו הלכה למעשה מעצר בית, הגבילו את חירותו של הנאשם בצורה משמעותית והשפיעו לרעה על מצבו הנפשי.

כן יש להתחשב בהערכת שירות המבחן לפיה השתת עונש של מאסר בפועל תביא להחמרת המשבר הנפשי בו נתון הנאשם.

סבורני כי יש בכלל שיקולים אלו, ובמיוחד בשים לב לגילו הצעיר של הנאשם ולפגיעות בעברו אשר טרם עובדו כהלכה, כדי שלא למצות עמו את הדין זו הפעם, יש להעמיד את עונשו על הרף התחתון של מתחם הענישה, קרי הטלת עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. לצד זאת, יש להשית על הנאשם עונש מאסר משמעותי צופה פני עתיד שיעמיד לנאשם גבול ברור ומוחשי לבל ישוב על מעשיו.

אשר לסכום הקנס, בהתאם להוראת סעיף 40' לחוק העונשין, בשל מצבו הכלכלי של הנאשם ומשפחתו, העובדה כי רווחיו של הנאשם כתוצאה מעבירות הסמים היו מינוריים נוכח הסכומים והכמויות שפורטו בכתב האישום המתוקן, ובשל שהייתו הממושכת של הנאשם בתנאים מגבילים, אורה על השתת קנס מתון בלבד.

מאחר שזוהי הרשעתו הראשונה של הנאשם בעבירות סמים, ולאור דגימות השתן שמסר שנמצאו נקיות משרידי סם, לרבות דגימת השתן שמסר לאחרונה במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס, סבורני כי ניתן להסתפק בדן בפסילת רישיון הנהיגה שלו על תנאי בלבד, ולא להשית עליו עונש של פסילת רישיון בפועל.

סוף דבר

8. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של שישה חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 22.3.18 בעמותה למען הקשיש, רחוב תורה ועבודה 42, רמת אליהו, ראשון לציון, 5 ימים בשבוע, 7 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי במהלך ריצוי עבודות השירות יהיה נתון למעקב של בדיקות שתן וכי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות או סירוב למתן בדיקת שתן או מתן בדיקה עם ממצאים חיוביים לשימוש בסמים, יהוו עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב בתאריך 22.3.18 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים. הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך חודשיים. הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון או עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ד. קנס בסך של 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.3.18 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, יעמוד מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מלא לאלתר.

ה. פסילת רישיון נהיגה על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

הנאשם יפנה למזכירות בית המשפט לקבלת שוברים לתשלום הקנס.

הטלפון הנייד והשעון שנתפסו על ידי המשטרה - יוחזרו לנאשם.

הסמים יושמדו.

ככל שהופקדו כספים במסגרת מ.ת. 45722-01-17 - הם יוחזרו למפקדים, באין מניעה חוקית לרבות עיקולים.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

תשומת לב הממונה על עבודות השירות בשב"ס - ככל שניתן להקדים את תחילת מועד ריצוי עונשו של הנאשם, מומלץ לעשות כן, וזאת לפי בקשת הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום כ"ג שבט תשע"ח, 08/02/2018 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת בכירה

ניתנה והודעה היום כ"ג שבט תשע"ח, 08/02/2018 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת בכירה

הוקלדעלידייליאתאבזו